

5. Udvalg (sociale og humanitære Spørgsmaal): Højesteretsdommer *Simonsen*, Frk. *Forchhammer* og Hr. *Bech*.

6. Udvalg (politiske Spørgsmaal, Mandater, etc.); Udenrigsministeren, Minister *Scavenius*, Lektor *Hartvig Frisch* og Redaktør *Kraft*.

Det særlige Udvalg: Minister *Borberg*, med Hr. *Bech* som Suppleant.

Disse 7 Udvalg konstituerede sig med følgende Formænd:

1. Udvalg: M. *Limburg* (Holland).
2. Udvalg: M. *van Langenhove* (Belgien).
3. Udvalg: Hr. *Lange* (Norge).
4. Udvalg: M. *Guani* (Uruguay).
5. Udvalg: M. *Schmidt* (Estland).
6. Udvalg: M. *Motta* (Schweiz).

Det særlige Udvalg: Mr. *Bruce* (Australien).

Som de 6 Vicepræsidenter valgte Forsamlingen de Første-Delegerede for: *Frankrig, England, Sovjetunionen, Italien* (uagtet dette Land ikke var repræsenteret i Forsamlingen), *Kanada* og *Jugoslavien*. I Præsidiets indtraadte endvidere Formændene for de 7 store Udvalg, samt — i Lighed med de sidste Aars Praksis, jfr. nedenfor Afsnit VIII, 1. — Formanden for Udvalget til Prøvelse af Fuldmagterne, M. *Tudela* (Peru) og Formanden for Dagsordensudvalget, M. *Beck* (Polen).

Paa Forslag af Præsidiets forlængede Forsamlingen for Aaret 1937, i Lighed med hvad der er sket de sidste 3 Aar, Mandatet for *Undersøgelseskommissionen vedrørende den europæiske Union*, der stadig ikke har kunnet træde sammen.

— *Prøvelsen af Delegationernes Fuldmagter*, hvilket normalt er en kortvarig Formsag, blev i Aar af særlig Betydning, idet der efter de militære Begivenheder i Abessinien og Kejserens Forladen af Landet rejste sig Spørgsmaalet om den *abessinske* Delegations Adgang til Forsamlingen.

I Udvalget til Fuldmagternes Prøvelse

(9 Medlemmer) indvalgte i Aar de Første-Delegerede for *England, Frankrig, Sovjetrusland, Tyrkiet, Peru* og *Ny-Zealand* samt Delegerede for *Holland, Czekoslovakiet* og *Grækenland*.

Det nævnte Udvalg afgav, med M. *Politis* som Ordfører, en Beretning til Forsamlingen, i hvilken det udtaltes, at der indenfor Udvalget havde hersket Tvivl om Gyldigheden af den abessinske Delegations Fuldmagt. Man havde været inde paa Tanken om at afæske den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje en raadgivende Meningstilkendegivelse om Spørgsmaalet, men denne Tanke blev opgivet. I Medfør af Art. 5, 4. Stk. i Forsamlingens Forretningsorden vilde den abessinske Delegation nemlig, hvis Spørgsmaalet var blevet forelagt Haag-Domstolen, sandsynligvis have kunnet sidde midlertidigt, medens Domstolen behandlede Spørgsmaalet; og Domstolens Meningstilkendegivelse havde sikkert først foreligget efter Forsamlingens Afslutning, saaledes at Spørgsmaalet om den abessinske Delegations Adgang til den 17. Forsamling vilde være blevet faktisk løst, inden Domstolen havde kunnet udtale sig.

Konklusionen i Fuldmagtsudvalgets Beretning gik ud paa at henstille til Forsamlingen, at Abessinien fik »the benefit of the doubt«, og at den abessinske Delegation følgelig skulde have Ret til Deltagelse i den 17. Forsamlings Forhandlinger, hvorved der imidlertid intet blev præjudiceret med Hensyn til Spørgsmaalet om Abessiniens Repræsentation i fremtidige Forsamlinger.

Fuldmagtsudvalgets Beretning vedtoges med 39 Ja-Stemmer. 4 Lande stemte Nej, deriblandt Østrig og Ungarn, medens 6 Lande afholdt sig fra at stemme, bl. a. Schweiz og Portugal.

Den abessinske Delegation fik saaledes Sæde i den 17. Forbundsforbundets Forsamling. Men paa denne Forsamlings Dagsorden var der ikke længere opført nogen abessinsk-italiensk Konflikt.